

ÁPRILISI AJÁNLÓ

Portugál

Tragikomédia egy magyar alkotó tollából. Életszerű. Falusi kocsmá a helyszín, tipikus figurákkal. A kocsmáros lánya, a szerelme, a pap, egy falusi nő, egy volt pesti taxis és egy pár napra a faluba érkező fiatal, aki Portugáliába készül. Egressy Zoltán művét 1998-ban mutatták be, azóta megfilmesítették, sőt lefordították több nyelvre. Arra vagyok kíváncsi, hogy ebből a darabból kijön-e az a tragédia, aminek elvileg benne kell lennie, vagy itt is csupán komikusra veszik a figurát.

<http://www.hevesisandorszinhaz.hu/bemutatok/bemutatok/7/portugal>

127 óra

Mondd: mennyire vagy kitartó? Képes lennél 127 órán keresztül pár deciliter vízzel a birtokodban küzdeni az életedért? Próbálnád egy bicskával kivakarni a kezéd a kő fogságából? Vagy számadást tartanál? Én reménykednék a lehetetlenben. Gyönyörű tájon forgatott film, mély mondanivalóval a *Gettómilliomos* rendezőjétől. 94 percet biztosan megér az életedből.

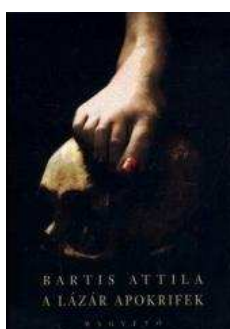
http://www.port.hu/127_ora_127_hours/pls/fi/films.film_page?i_where=2&i_film_id=115381&i_county_id=3372&i_county_id=1

Esterházy Péter: *Esti*

Ki nem fedezte fel az intertextualitást? Irgum-burgum. Fekete pont! Ennek pont az a lényege, hogy Kosztolányi történetét írja újra. Sőt, még egy jó mottót (?) is ad hozzá: „Senki sem azt írja, ami, hanem azt, ami szeretne lenni.” Ha ebbe belegondolunk, akkor új értelmezést nyer az irodalomtörténet: *Don Quijote*-től (érdekes gondolat, hogy bolond szeretne lenni Cervantes) *A golyakalifán* keresztül (Babits mint lélekhasadt ember, kicsit merész) *Harry Potter*ig (hát, ezek után Rowling mint egy kisfiú egyáltalán nem meglepő).

<http://esterhazy.irolap.hu/hu>

Bartis Attila: *A Lázár-apokrifek*

Lázárt a *Bibliában* Jézus feltámasztotta, az apokrif pedig olyan irat, amely nem került bele a *Bibliába*. Egy év dokumentumai mesélnek Istenről. A tizenkét történet korábban az *Élet és Irodalom* tárcarovatában jelent meg. A tárcsa könnyed műfaj, de ezek a szövegek mégsem tekinthetők annak. Ezt írja művéről Bartis: „Így könnyen lehet, hogy amit ő az Úristenről gondol, az még tárcának is csak apokrif.”

<http://bartis.irolap.hu/hu>